

[Vesterager.]

for mener jeg, at man er gaaet alt for hurtigt og let hen over de store Spørgsmaal, der knytter sig til dette Lovforslag.

Med Hensyn til § 1, hvor vi jo har Fri-villigheden, skal jeg give min Tilslutning til den Tanke, at jeg tror, det ikke bliver saa særlig mange. Angaaende de ulykkelige, der indlægges paa Anstalter, tør jeg ikke udtale mig om, hvorledes Loven vil komme til at virke. Jeg tør ikke have nogen Mening, om det bliver faa eller mange, men det er min fulde Overbevisning, at hvis man blot vil internere den Slags Folk for en Tid i en Anstalt og saa slutte Interneringen med en Operation og sende dem ud i Livet, gør man en uhyre slet Gerning overfor dem.

Med Hensyn til § 4 vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til de ærede Medlemmer, der ligesom jeg lever imellem Landbefolkningen; jeg har jo næsten hele mit Liv levet i Landsogne som Lærer og har haft med mange forskellige Mennesker at gøre. Det bestemmes i denne Paragraf, at Udgifterne skal afholdes af de vedkommende selv, men hvis de ikke har Midler, skal de dækkes af Statskassen med Hensyn til de i § 1 nævnte Tilfælde og for de i § 2 nævnte Tilfælde efter Fattiglovens almindelige Regler, i begge Tilfælde selvfølgelig uden Fattighjælpens Virkninger for de paagældende. Tror ærede Medlemmer nu, at et saadant svagt begavet Individ — det være sig Mand eller Kvinde — vil faa let ved at komme igennem Livet?

Verden er nu en Gang ikke velvillig eller barmhjertig overfor disse Mennesker. Vi kender alle, hvorledes de er til Spot og mange Gange behandles paa en forfærdelig haard Maade af deres Medmennesker. De har Brug for alt det Værn, der kan findes; men tror man nu ærlig talt, at Livet vil blive lettere for dem, naar de kommer ud fra Anstalten og det er almindelig bekendt, at de er kastret paa det offentlige Regning? Jeg tror det ikke. Jeg skal ikke bruge mange Ord, men jeg sætter det saa skarpt op, fordi jeg beder enhver om at betænke, hvad det kan føre til for disse fra Fødselen ulykkeligt stillede.

Dette Lovforslag vil ikke bringe nogen som helst Lindring eller Hjælp for dem, som man maaske har tænkt paa at komme til Hjælp, dem, der paa den ene eller den anden Maade er abnorme fra Fødselen. Og ser jeg som Folkeopdrager paa Lovforslaget, tror jeg heller ikke, at det vil virke særlig opdragende, det vil snarere virke forraaende.

Jeg kan derfor ikke stemme for det. Og jeg synes, som sagt, at det er underligt, at man her i dette Ting har kunnet blive

saa hurtigt færdig med dette Lovforslag og alle de mange Spørgsmaal, der rejser sig i Anledning af det. Naar man ser hen til, hvor lang Tid vi ellers plejer at bruge for at komme igennem Principper om almindelige dødelige Ting, ser det underligt ud, at man saa hurtigt har kunnet gennemføre et Princip, hvor det drejer sig om levende Mennesker, af hvilke mange hører til dem, der har det haardest i Forvejen.

Man vil ikke paa denne Maade kunne aflaste den Ulykke, der hviler paa dem. Hvis man vil komme disse Mennesker til Hjælp, maa man gaa Interneringsvejen, det kan ikke nytte, at man vil prøve paa at skyde Genvej og prøve paa at afskaffe Interneringen ved at gribe ind med en Operation. Ud fra disse Betragtninger maa jeg stemme mod Lovforslaget og anbefaler andre ærede Medlemmer at gøre det samme.

Justitsministeren (Rytter): Vi har nu hørt Anskuelser baade for og imod Lovforslaget. Jeg har forelagt dette Lovforslag, og jeg anbefaler selvfølgelig at stemme derfor. Jeg maa dog have Lov til at sige et Par Ord til de Medlemmer, som her har udtalt sig.

Det ærede Medlem Hr. Bindslev slog meget stærkt paa, at vi, der var gaaet over til den Anskuelse, at det var rigtigt at gaa denne Vej, fulgte en Mode; denne Mode drog os efter sig. Jeg tror, det er et stort Spørgsmaal, om det ikke er det ærede Medlem, der staar paa et Modestandpunkt i denne Sag. Jeg tror tværtimod, at der er mange Mennesker, der siger: Nej, dette vil vi ikke ind paa, det er for haardt, og at vi, som er gaaet over til dette, derfor ikke har Strømmen absolut med os. Det er ved Ræsonnementernes og Logikkens og ved alle Eksempelns Magt, vi er kommet til dette Standpunkt, og derfor vil jeg sige til det ærede Medlem: skal vi ikke holde Moden ude? Jeg tror, det er et Spørgsmaal, hvem af os der her staar paa Modens Side.

Det ærede Medlem Hr. Bindslev kom, selvfølgelig med Rette, ind paa Spørgsmaalet om Videnskabsmændenes Stilling. Det ærede Medlem er jo ellers en udpræget Tilhænger, ligesom jeg for øvrigt paa mange Punkter, af Videnskaben. Her er Videnskaben saa absolut og decideret paa dette Standpunkt, og saa kan det ikke hjælpe, at man vil reducere Videnskaben til dette, at den egentlig skulde holde sig borte herfra. I Udvalget fik man tilkaldt alle de Læger, som man fra nogen Side i Udvalget ønskede tilkaldt, ja, endogsaa, som man fra enkelte Medlemmers Side ønskede tilkaldt, fordi man troede,